

[Carlsen-Skiødt.] sigelse). Ja, ja, De forstaar jo alle sammen, at det var ment som en Haan imod mig. Med Hensyn til Udtalelsen om, at jeg skulde være Bolschevik, vil jeg sige, at jeg tror, den højtærede Indenrigsminister bliver det før mig; jeg tror i alt Fald aldrig, jeg bliver det, det er jeg alt for konservativ til.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at efter at Regnskabet var afgivet, kunde Ministeren ikke skride ind. Dertil maa jeg sige, at det sker ikke saa sjældent, at der paa de kommunale Regnskaber gøres Antegnelser, hvorefter Byraad og Sogneraad har at rette sig for Fremtiden. Det er mig bekendt fra min kommunale Virksomhed saavel i Sogneraad som i Byraad.

Med Hensyn til Indlemmelsen kunde der være meget at sige, men nu er det ærede Medlem Hr. Kyed jo fremkommet med Udtalelser om den Sag. Mig forekommer det ikke, at en saadan Afgørelse bør ligge i en enkelt Mands Haand, jeg mener, den maa overlades enten til en Kommission eller til Domstolene eller til Rigsdagen. Jeg er ikke blevet overbevist af de faldne Udtalelser.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til den Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister, at Byraadet i Odense har vægret sig ved at udvalge to Medlemmer. Denne Udtalelse maa jeg stemple som ganske urigtig, og jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister bevise den, hvis det er muligt at bevise den.

Mig bekendt — og jeg har fulgt hele Forhandlingen — er en saadan Vægning ikke fremkommet fra Byraadets Side. Vi har henvendt os til adskillige Medlemmer, men man kan jo kun henvende sig til een ad Gangen, ikke til ti, og derfor tager det Tid, naar man skal afvente Svarene; jeg har Svarene liggende fra dem, der ikke ønsker at indtræde i Kommissionen. Saa har vi spurgt Indenrigsministeren, om det var et borgerligt Ombud, for saa var Forholdet anderledes. Herpaa har Indenrigsministeren — det er det, jeg har udtalt i „Kristeligt Dagblad“ — svaret, saa vidt jeg husker ordret, at Ministeriet finder ingen Anledning til at besvare det stillede Spørgsmaal. Saa er der jo ikke mere at gøre ved den Ting, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal. Jeg vil kun gentage, at min Opfattelse paa dette Punkt er, at Afgørelsen maa flyttes fra Indenrigsministeren over til et bredere Grundlag.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg maa bestemt protestere imod, at min Ud-

talelse overfor det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt skulde tilsigte en Haan overfor ham. Hvordan i al Verden kan det ærede Medlem komme i Tanker derom! Jeg kan ikke tro, at jeg med min Bemærkning overskred den naturlige Grænse for Forhandlingerne her i Tinget.

Det, jeg har sagt om Odense Byraad, var ikke det, det ærede Medlem nu refererede, men dette, at Odense Byraad overfor Offentligheden har givet Udtryk for, at Indenrigsministeren har gjort sig skyldig i et Overgreb mod Odense Byraad, fordi Ministeriet har forlangt, at Byraadet i Løbet af to Maaneder skulde kunne finde Repræsentanter til en Kommission, som det skal udpege Medlemmer til.

Dernæst vil jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger nu om den Skrivelse, Byraadet har modtaget fra Indenrigsministeriet, sige, at det er fuldkommen ved Siden af, naar det ærede Medlem her og i „Kristeligt Dagblad“ har givet det Udseende af, at det er noget enestaaende, at Ministeriet svarer et Byraad, at man ikke finder Anledning til at afgøre et Spørgsmaal, som forelægges det. Det er noget, der sker mangfoldige Gange, at Ministeriet svarer, at man ikke finder Anledning til at afgøre det og det Spørgsmaal, der foreligger, nemlig naar der ikke er Nødvendighed for at afgøre det; og det ærede Medlem vil ikke faa ret mange i dette Land til at mene, at der skulde være Nødvendighed for at afgøre det Spørgsmaal, om det er borgerligt Ombud, naar Odense Byraad kan gaa til hele Landet og kan gaa til kommunale Tjenestemænd og paalægge dem at gaa ind i Kommissioner. Derfor var det ogsaa, man i Dag i „Kristeligt Dagblad“ maatte gøre Indsigelse mod den Fremstilling, det ærede Medlem har givet dér.

Til det ærede Medlem Hr. Kyed skal jeg sige, at overfor den smukke Fremstilling, han gav af Sagen, staar jo dette, som det ærede Medlem meget vel ved, at Nedsættelse af en Kommission med Hensyn til Indlemmelse af Distrikter i en By har det naturlige Formaal, som det ogsaa staar i Loven, at udrede de økonomiske Forhold, saaledes som man maa tage dem i Betragtning ved en Indlemmelse. Det er den almindelige Linie, og jeg tror i øvrigt ikke, at denne Linie er afbrudt noget Sted med Hensyn til Indlemmelse i andre Byer.

Det, der nu skete i denne Kommission, var, at Ministeren brød denne Linie, det ærede Medlem kan godt sige: i Henhold til Indstilling fra et Flertal i Kommissionen. Ja, netop Indstilling fra den Side, som næsten